

den Forandring, som er foreslaet; om det skal hedde „optages“ eller „bør optages“, forekommer mig at være det Samme. Jeg troer, at der, hvorledes man end tager det, ligger en Tilfjendegivelse af en Villie i et saadant Udtryk. Det forekommer mig, at, naar det er den lovgivende Forsamling, som udtaler sin Mening eller sin Anskuelse, saa er der megen Tvivl om, hvorvidt dette slet ikke skulde have Betydning, med mindre det skulde gjøres gjældende gennem en Rigsretsaction. Det er en Anskuelse, som jeg ikke kan gaae ind paa. Det forekommer mig, at der ligger en meget vid Mark mellem en Beslutning, der er udtalt af Rigsdagen, og den Maade, hvorpaa en saadan Beslutning skal kunne komme til Udførelse, eller de Folger, som den skal kunne medføre, uden at man behøver at tye hen til det yderste Middel, nemlig en Rigsretsaction. Forsaavidt der er sagt, at Udtrykket indeholder en Befaling, og at det er Noget, som Rigsdagen ikke kan udtale mod Regjeringen, saa skal jeg ikke gaae ind paa, hvorvidt en saadan directe Befaling kan gives eller ikke; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at, naar man f. Ex. tager et andet Indstillingspunct, som er gaaet igjennem, naar der f. Ex. staaer Side 524: „72 Rbd. 19 § paasees taget til Indtægt i Regnskabet for Finantsaaret 1851—52“, saa er det et Paalæg, som derved directe gjøres til Statsrevisionen, der skal paasee, at disse Penge tages til Indtægt; men det forekommer mig tillige, at der maa være Noget at supplere, det forekommer mig, at der derved tillige maa være forudsat, at der er Noget, der skal gjøre det, at der er Noget, der skal tage det til Indtægt, og dette forekommer mig er ingen Anden end Ministeriet. Jeg troer altsaa, at der ligger i selve denne Antegning, saaledes som den er vedtagen, mere end en Anmodning til Ministeriet. Det er fra denne Side jeg troer, at Sagen nærmest maa betragtes. Jeg skal endnu tilføje, at det har ogsaa været under Omtale, at der var et tidligere Indstillingspunct, hvor Udtrykket var af en anden mere bydende Bessaffenhed. Der staaer nemlig Side 538: „de omhandlede respective 15, 75 og 505 Rbd. 48 § optages igjen paa Gjælds-Listerne“.

Dette havde vel ogsaa Formen af en saadan Befaling; men det havde ikke noget videre at betyde, fordi Ministeriet deri var enigt. Jeg har nu den Anskuelse, som jeg troer tidligere er bleven udtalt her i Forsamlingen, at, naar et Foretagende eller en Beslutning eller noget andet Eligt tages af Rigsdagen, som er imod Grundloven, da kunde det ikke blive lovligt derved, at Ministeriet giver sit Samtykke dertil. Det er, troer jeg, en Mening, som er bleven udtalt, og, forsaavidt den er rigtig, vil man see, at den Omstændighed, at Ministeriet har erkjendt det som rigtigt, at disse Gjældsposter igjen optages paa Listerne, ikke kan gjøre den Beslutning, som Rigsdagen eller Landstinget har taget, til at være lovlig, naar den virkelig er ulovlig. Det er derfor, forekommer det mig, at der ikke er Anledning til at forandre det Ord, som staaer i Indstillingen. Jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa, at der er blevet paaberaabt, at, selv om Statsrevisionen havde gjort en saadan Indstilling, maatte en Statsrevisor meget godt kunne komme til at stemme mod Indstillingen, forsaavidt Thinget stod paa et andet Standpunct end Statsrevisionen. Det er i saa Henseende, at jeg maa bemærke, at jeg ikke opfatter Statsrevisionens Instrux paa den Maade. Der staaer nemlig i den fjerde Paragraph: „I Vedtegningerne bør Statsrevisionen bestemt angive, om den formener, at Udsættelsen bør frafaldes, eller at der er Anledning til en anden Beslutning, og i sidste Tilfælde bør Vedtegningen indeholde et bestemt Forslag til denne.“ Det er altsaa et bestemt Forslag, den skal indeholde til Forsamlingens Beslutning; men saa forekommer det mig ogsaa, at det er paa Forsamlingens Standpunct, at Statsrevisionen staaer. Det forekommer mig, at det kan ikke være fra noget andet Standpunct, at Statsrevisionen bør komme til at see Sagen, end det Standpunct, Rigsdagen skal staae paa, og det er just derfra den maa gjøre sin Indstilling til Rigsdagens Beslutning. Jeg maa endelig gjøre opmærksom paa med Hensyn til, at Grundloven foreskriver, „at Regnskabet med Statsrevisionens Bemærkninger skal forelægges Rigsdagen, som derom har at tage Beslutning,“ at det fore-